

1. Job. 4 primū diligit: cōsequēs est vt ipsam p̄cipue dilectionē diligit. Deus aut̄ dilectio est: et q̄ manet in dilectioe in deo manet. Cōsequēs igit̄ vt p̄cipue deū diligit. Quapropter qui querūt deū p̄ istas p̄tates que mundo p̄sunt vel p̄ribus mūdi: auferunt̄ ab eo longeq; iactant̄: nō interuallis locorū: sed diuersitate affectuum. Exterius em̄ conant̄ ire: et interiora sua deserūt quibus interior est deus. Itaq; si aliquā etiā sanctā p̄tatem vel audierunt: vel vt cūq; cogitauerūt: facta magis eius appetunt que humana mirat̄ infirmitas: nō imitant̄ pietatē qua diuina req̄es compatur. Valuit em̄ sup̄ hoc posse qd̄ angelus: qd̄ deuote hoc esse qd̄ angelus. Nō em̄ sanctus quisq; p̄tate sua gaudet: s̄ et a q̄ habet posse quicqd̄ cōgruenter p̄t̄. Et nouit potentius esse cōiungi om̄ipotentī pia uolūtate: q̄ propria uolūtate posse qd̄ cōremiscant qui talia nō p̄t̄. Itaq; ip̄e d̄s Iesus christus talia faciens: vt mirātes doceret ampliora: et temporalibus insolitis int̄tos atq; susp̄s ad eterna atq; interiora cōuerteret. Venite inquit ad me oēs qui laboratis et onerati estis: et ego reficiā uos: tollite iugū meū sup̄ uos. Et nō ait: discite a me quadriduanos mortuos suscitare: sed ait: Discite a me qm̄ m̄is sum et humilis corde. Potentior ē em̄ et tutior: solidissima humilitas: q̄ uentosissima celsitudo. Et ideo sequit̄: dicens: Et inuenietis requiē animab' uestris. Dilectio em̄ nō infat̄: et deus dilectio est: et fideles in dilectione acquiescēt illi: reuocati a strepitu qui foris est: ad gaudia silentia. Ecce de' dilectio est: vt qd̄ inuis et currimus in sublima celorū et ima terrarū querētes euz q̄ est apud nos: si nos uelimus esse apud eū.

Qui fratrem diligit deum diligit qui amat et ipsam dilectionem que ex deo ē et deus est.

Ca. VIII.

Em̄ dicat: nō noui quid diligam: diligit fratrem: et diligit eandē dilectionē. Magis em̄ nouit dilectioez qua diligit: q̄ fratrem que diligit. Ecce iā p̄t̄ notio: ē deū habere q̄ fratrem. Plane notior ē quia presentior ē: notior ē quia interior ē: notior em̄: qz certior ē. Amplexere dilectionez deū: et dilectione amplectere deū. Ipsa ē dilectio que oēs bonos angelos: et oēs dei seruos confociat uinculo sanctitatis: nosq; et illos cōiungit inuicē nobis: et subiungit sibi. Quāto igit̄ saniores sum' a timore sup̄bie: tanto sumus dilectione pleniores. Et q̄ nisi deo plen' ē: qui plen' est dilectioe? At enim

charitatē video: et quātū possum eā mēte cōspicio: et credo scripture dicēti: **1. Job. 4** Am̄ de' charitas ē: et q̄ manet in charitate: in deo manet. Sed cū illā video: nō in ea video trinitatem imo uero uides trinitatem: si charitatem uides. Sed cōmonebo si potero: vt uide te uideas assit tantū ipsa: vt moneamur charitate ad aliqd̄ bonū. Quia cū diligimus charitatem aliquid diligētē diligimus: propter hoc ip̄m: quia diligit aliquid. Ergo quid diligit charitas vt possit etiā ipsa charitas diligit? Charitas em̄ nō ē que nūbi diligit. Si autem seipsam diligit: diligit aliquid qd̄ oportet vt charitatem se diligit. Sicut em̄ uerbū indicat aliquid: indicat etiā seip̄m: sed nō se uerbū indicat: nisi se aliquid indicare indicet. Sic et charitas diligit qd̄ se: s̄ nū se aliquid diligen' ē diligit: nō charitatē se diligit. Quid ergo diligit charitas nisi qd̄ charitate diligimus? Id aut̄ vt a pximo puehamur frater est. Dilectionē aut̄ fraternā quātū cōmendet Jobes ap̄s attendamus. Qui diligit inq̄t fratrem suū in lumine manet: et scāda lum in eo nō ē. Manifestū ē q̄ iusticie perfectionē in fratris dilectioe posuerit. Nam in quo scandalum nō est: uicq; p̄fect' est. Et tū uidei dilectionē dei tacuisse: qd̄ nunq; facere: nisi quia in ipsa fraternā dilectione uult intelligi deū. Aprissime em̄ in eadē ep̄stola paulo post ita dicit: Dilectissimi diligam' inuicem: quia dilectio ex deo est. Et om̄is q̄ diligit: ex deo natus est: et cognoscit deū. q̄ nō diligit: nō cognouit deū: quia deus dilectio ē. Ista cōtextio satis apteq; declarat eandē ip̄am fraternā dilectionē: nam fraternā dilectio est qua diligimus inuicē: nō solū ex deo sed etiā deū esse: quā uidem' tanta auctoritate p̄dicari. Cū igit̄ de dilectione diligim' fratrem de deo diligimus fratrem. Nec fieri p̄t̄ vt eandē dilectionē nō p̄cipue diligam': qua fratrem diligimus. Cū colligit: duo illa precepta nō posse sine inuicē. Cū q̄pe deus dilectio est: deū certe diligit: qui diligit dilectionem. Dilectionē aut̄ necesse ē diligit: q̄ diligit fratrem. Et iō paulo post ait: Nō p̄t̄ deum diligere quem non uidet: qui fratrem que uidet nō diligit: qz h̄ illi cā ē nō uidei deū q̄ nō diligit fr̄m: q̄ em̄ si diligit fr̄m nō ē dilectioe: et q̄ nō ē in dilectioe: nō ē in deo: qz de' dilectio ē. Porro q̄ nō ē in deo: nō ē in lumine quia deus lumen est: et tenebre in eo nō sunt uile. Qui ergo non est in lumine: quid mirū si nō uidet lumen: id est nō uidet deum quia in tenebris est? Fratrem autem uidet huma

1. Job. 2

Ibidē. 4

Ibidē

1. Job. 4

1. Job. 1

Liber

no visu: quo videri deus nō pōt. **S**z si eū quē videt humano visu: spiritali charitate diligere: videret deū q̄ est ipsa charitas visu interiore q̄ videri pōt. Itaq̄ qui fratrem quē videt nō diligit: deū quē propterea nō videt: q̄ deus dilectio est: qua caret q̄ fratrem nō diligit: quō pōt diligere. **N**ec illa iā questio moueat q̄tū fratri charitatis debeam⁹ impendere: q̄tū deo incompatibiliter plus q̄ nobis: fratri em̄ quātū nobis ipsis. **N**os autē ipsos tāto magis diligimus: quātō magis diligim⁹ deū. **E**x vna igit̄ eadēq̄ charitate deū proximūq̄ diligimus. **S**ed deū p̄pter deū: nos autē et proximū propter deum.

Quid ex ea forma qua diligit iustus diligit deus: quia nō pōt ea que dilectionē excitat forma nō diligi: eademq̄ est deus: quia de⁹ charitas est. **L**a. IX.

2. Cor. 6

Quid em̄ est queso q̄ exardescimus cū audimus et legimus: **E**cce nunc tempus acceptabile: ecce nūc dies salutis: nullā in quōq̄ dantes offensionem: vt nō reprehendat ministeriū nostrū: s̄ in omnibus cōmendantes nosmetipsos vt dei ministros: in multa patientia: in tribulatiōib⁹ in necessitatib⁹: in angustijs: in plagis: in carceribus: in seditiōib⁹: in laborib⁹: in vigilijs: in ieiunijs: in castitate: in scientia: in longanimitate: in bonitate: in spiritu sancto: in caritate nō ficta: in verbo veritatis: in virtute dei: p̄ arma iusticie a dextris et a sinistris: p̄ gloriā et ignobilitatem: p̄ infamiā et bonā famam: vt seductores et veraces: vt q̄ ignoramus et cognoscamus: quasi morientes et ecce viuimus: vt coerciti et nō mortificati: vt tristes semp̄ autē gaudētes: sicut egentes multos autē ditantes: tanq̄ nihil hātes et oīa possidentes. **Q**uid em̄ est q̄ accēdimur in dilectionem pauli apli: cū ista legim⁹: nisi q̄ credimus eum ita vixisse: **Q**uendū tñ sic eē dei ministris: nō de aliq̄bus auditū credimus: s̄ intus apud nos vel potius supra nos in ipa veritate conspiciam⁹. **I**llum q̄ quē sic vixisse credimus: ex hoc q̄ videmus diligimus. **E**t nisi hāc formā quā sp̄ stabilē atq̄ cōmutabilē cernim⁹ p̄cipue diligere nō iō diligerem⁹ illum: quia ei⁹ vitā cū in carne viueret: huic forme coaptatā et cōgruentē fuisse: fide retinemus. **S**ed nescio quō amplius et in ipsius forme charitatem excitamur: p̄ fidem q̄ credim⁹ vixisse sic aliquem: et spem q̄ nos quoq̄ ita posse viuere qui homines sum⁹: ex eo q̄ aliq̄ hoies ita vixerūt minie desperam⁹ vt h̄ et desideremus ardentius: et fidētius p̄cemur.

Ita et ipsoz vitā facit a nobis diligi forme illi⁹ dilectio scdm̄ quā vixisse credunt: et illoz vitā credita: in eandē formā flagrantiorē excitat caritatē: vt q̄to flagrantior diligit⁹ deū: tāto certius sereniusq̄ videamus: q̄ in dea cōspicimus incōmutabilē formā iusticie: scdm̄ quā hoies viuere optere iudicam⁹. **V**aleat ergo si des ad cognitionē et ad dilectionē dei: nō tanq̄ oīno incogniti: aut omnino non dilecti: sed quo cognoscat manifesti⁹ et q̄ firmam⁹ diligat.

De amante et quod amat et amore. **L**a. X.

Quid est autē dilectio vel caritas quā tantopere scriptura diuina laudat et p̄dicat: nisi amor boni. **A**mor autē alicuius amāris est: et amore aliq̄d amat. **E**cce tria sunt: amans et q̄d amat: et amor. **Q**uid est q̄ amor nisi quedā vita duo aliq̄ copulans vel copulare appetēs: amantē scz et q̄d amat. **E**t h̄ etiā in extremis carnalibusq̄ amoribus ita est: sed vt aliq̄d purius et liquidius hauriamus: calcata carne ascēdam⁹ ad aīm. **Q**uid amat animus in amico: nisi animū. **E**t illic igit̄ tria sunt: amāris et q̄d amat: et amor. **R**estat etiā huic ascēdere et superius ista q̄rere q̄tū homini dat. **S**ed hic paululū req̄scat intentio: nō vt se iam existimet inuenisse q̄d q̄rit: s̄ sicut solet inueniri locus vbi iā querendū est aliq̄d: non dū illud inuentū est: s̄ iam inuentū est vbi q̄ratur ita h̄ dixisse suffecerit: vt tanq̄ ab articulo alicuius exordij cetera contexamus.

ExPLICIT LIBER OCTAUIUS

Incipiunt capitula libri noni.

- i **D**e deo semp̄ querendo
- ii **D**e amore: an tria sint: amāris: et q̄d amatur: et amor: an autem duo sint cum quis non aliū q̄ seipsum diligit.
- iii **D**e mēte et noticia eius et volūtate.
- iiii **T**ria esse in anima: que sunt vnum mentem: et noticia sui: et amorem.
- v **M**ens: et amor: et noticia: et singula in se mancant: et omnia in omnibus.
- vi **D**e noticia qua mens nō solum se: sed etiā alias mētes nosse regulariter potest.
- vii **D**e verbo quod mēs ex eterna cōcipit veritate.
- viii **Q**uali amore diligi debeat creatura.
- ix **Q**uo differat dilectio rerum spiri-